

(Utkast – forskrift om tilleggskrav for luftfartsoperasjoner på Svalbard og andre polare områder

Fastsatt av Luftfartstilsynetmed hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4-1, § 5-1, § 5-3, § 9-1, § 15-4 jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273 og delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1279.

Kapittel I. Innledende bestemmelser

§ 1 Virkeområde

Forskriften gjelder sivil luftfart med bemannet luftfartøy på Svalbard.

Forskriften gjelder også for sivil luftfart med bemannet norsk luftfartøy i polare områder utenfor Norge når det er forenlig med fremmed rett som skal få anvendelse i henhold til overenskomst med fremmed stat eller for øvrig ut fra alminnelige rettsgrunnsetninger.

§ 2 Definisjoner

I forskriften menes med:

- a. Flyging over åpent vann: Flyging over ikke-islagt vann hvor luftfartøyet ikke kan nå land eller fast is ved å glidefly eller autorotere.
- b. Passasjerflyging: Flyging med personer om bord som ikke er del av besetningen.
- c. Polare områder: Områder nord for polarsirkelen og sør for den sydlige polarsirkelen samt på Antarktis.

Kapittel II. Alminnelige tilleggsregler

§ 3 Vinteropplæring

Alle besetningsmedlemmer skal ha gjennomført vinteropplæring som er godkjent av Luftfartstilsynet.

§ 4 Forberedelse til flyging

Fartøysjef skal gjøre en risikovurdering av den planlagte operasjonen før flygingen påbegynnes.

Ervervsmessige luftfartsoperatører skal utarbeide standard operasjonsprosedyrer som dekker den aktuelle operasjonen. Slike operasjonsprosedyrer skal være basert på en risikovurdering.

Før flyging skal det sendes reiseplan til lufttrafikkjentesten.

§ 5 Personlig utstyr

Besetningsmedlemmer og passasjerer skal ha med seg hensiktsmessige klær og øvrig utstyr i samsvar med ventede vær- og temperaturforhold.

Besetningsmedlemmer skal ha refleksvest eller ytterklær med refleks som gir god kontrast til terrenget.

§ 6 Rednings- og nødutstyr

Ved flyging skal følgende tilleggsutstyr medbringes:

- a. utstyr for å sende nødlyssignaler,
- b. ekstra kommunikasjonsutstyr med nødfrekvenser og ekstra batteri,
- c. personlig nødpeilesender (PLB) til hvert besetningsmedlem,
- d. tilstrekkelig overlevelsesutstyr og proviant,
- e. detaljkart som dekker det aktuelle området, såfremt dette finnes.

Alt utstyr skal være tydelig merket og plassert samlet på et hensiktsmessig sted i luftfartøyet. Før flygingen påbegynnes skal fartøysjefen informere alle ombord om utstyret og hvor det er plassert. Fartøysjefen skal forsikre seg om at alle ombord er kjent med bruk av kommunikasjonsutstyret.

§ 7 Markering på luftfartøy

Luftfartøyet skal enten ha en farge som gir god kontrast mot terrenget, eller være påmalt markering med rød, gul eller oransje fluorescerende maling, eller ha påheftet folie i en av disse fargene.

På fly skal markeringen finnes på over- og undersiden av vinger, og kroppen eller halepartiet. Den samlede markeringsflaten må ikke være mindre enn to kvadratmeter.

På helikopter kan markeringen tilpasses skrogets størrelse og fasong, men skal så langt som mulig være synlig fra alle hold.

§ 8 Høytaleranlegg

Ved passasjerflyging skal passasjerene kunne motta beskjeder fra besetningen enten gjennom fastmontert høytaleranlegg eller ved å være tilknyttet luftfartøyets internkommunikasjonsanlegg.

§ 9 Instrumentflyging

Flyging i mørketiden skal kunne utføres etter instrumentflygereglene, eller ved bruk av nattbriller (NVIS).

§ 10 *Flight following*

Så fremt det finnes satellittdekning skal ervervsmessige luftfartsoperatører sørge for at flyginger spores kontinuerlig fra start til landing på bestemmelsesstedet.

§ 11 *Værradar*

Helikopter som brukes til flyging under instrumentforhold eller i mørketiden skal være utstyrt med værradar med bakkemodus (groundmapping) som er egnet for bruk til innflyging ved hjelp av radar.

§ 12 *Radiohøydemåler*

Luftfartøy som brukes til ervervsmessig flyging, skal være utrustet med radiohøydemåler.

Kapittel III. Tilleggsregler ved flyging over åpent vann

§ 13 *Merking av nødutganger*

Ved passasjerflyging over åpent vann, skal nødutgangene være merket. Merkingen skal tydelig vise nødutgenes plassering ved flyging under nattforhold.

§ 14 *Overlevingsdrakt m.m.*

Ved flyging over åpent vann skal alle om bord være iført overlevingsdrakt, og ha hensiktsmessige klær etter værforholdene. Redningsvest skal benyttes dersom overlevingsdrakten ikke har nødvendige flyteegenskaper.

Redningsvest eller annet hensiktsmessig flyteutstyr kan benyttes istedenfor overlevingsdrakt dersom passasjerens tilstand gjør bruk av overlevingsdrakt uhensiktsmessig.

§ 15 *Redningsflåter og annet overlevelsesutstyr*

Ved flyging over åpent vann, skal luftfartøyet være utstyrt med en redningsflåte med kapasitet til å bære besetningen og passasjerene. Ved flere enn 12 personer om bord, skal luftfartøyet være utrustet med minst to redningsflåter. Hver flåte skal ha overlastkapasitet til å bære samtlige personer om bord.

Hver redningsflåte skal være utrustet egnet overlevelsesutstyr og minst en overlevelses ELT (ELT(S)).

Redningsflåter skal være plassert slik at de enkelt kan benyttes ved en evakuering av luftfartøyet.

§ 16 *Nødflyteutstyr*

Helikopter som brukes til flyging over åpent vann skal være utstyrt med nødflyteutstyr med mindre helikopteret enten er konstruert for landing på vann, eller er sertifisert for nødlanding på vann.

Kapittel IV. Avsluttende bestemmelser

§ 17 *Dispensasjon*

Luffartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften dersom kravene til sikkerhet etter en konkret vurdering kan anses ivaretatt. Søknaden skal inneholde en risikovurdering sammen med en beskrivelse av eventuelle risikoreduserende tiltak og forventet effekt av disse. Det kan settes vilkår for dispensasjonen.

§ 18 *Oppheving av forskrift*

Forskrift 11. januar 2003 nr. 42 om flyging med en-motors luftfartøy i fjell og øde områder i Norge og på Svalbard (BSL D 1-8) oppheves.

§ 19 *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft [dato seks måneder etter vedtakelse], med unntak av bestemmelsen i § 3 som trer i kraft [ett år etter vedtakelsen].